

Személyi változások az Európai Bizottságban. Két új biztos-jelölt és új alelnök

Forrás Internet-helye: https://hu.wikipedia.org/wiki/Wopke_Hoekstra ;
<https://www.europarl.europa.eu/news/hu/headlines/eu-affairs/20230918STO05448/wopke-hoekstra-the-netherlands> ;
<https://www.europarl.europa.eu/news/files/commissioners/wopke-hoekstra/en-wopke-hoekstra-cv.pdf> ;
https://hu.wikipedia.org/wiki/Maro%C5%A1_%C5%A0ef%C4%8Dovi%C4%8D
<https://www.europarl.europa.eu/news/files/commissioners/Iliana-Ivanova/en-Iliana-Ivanova-cv.pdf>

Az Európai Parlament jóváhagyta a holland Wopke Hoekstra éghajlat-politikai és a bolgár Iliana Ivanova (Bulgária) innovációért, kutatásért, kultúráért, oktatásért és ifjúságpolitikáért felelős uniós biztossá való kinevezését, valamint a szlovák Maroš Šefčovič új szerepét az európai zöld ügyekért felelős ügyvezető alelnöki poszton. Az Európai Parlament személyügyi döntéseire még a tagállamoknak is rá kell bólintaniuk.

Wopke Hoekstra, az Európai Bizottság éghajlat-politikai biztos jelöltje

Wopke Bastiaan Hoekstra (Sz. Ede, 1975. szeptember 30.) holland politikus.

Jogtudományi tanulmányok: 1994-2001, Leideni Egyetem. A Minerva testvériség elnöke. Mielőtt politikai pályára lépett volna a McKinsey tanácsadó cég partnere és az amszterdami Nemzeti Tengerészeti Múzeum felügyelőbizottságának elnöke volt.

2006-ig a Shellnél dolgozott Berlinben, Hamburgban és Rotterdamban.

2011: a Szenátus tagja.

2017 és 2022 között pénzügyminiszter.

2020. óta a Kereszténydemokrata Tömörülés vezetője is.

2022. január 10. óta: külügyminiszter és miniszterelnök-helyettes a negyedik Rutte-kormányban.

Biztos-jelöltként ismertett programja szerint az Európai Uniónak 2050-ig 1990-hez viszonyítva 90%-kal csökkentenie kell a CO₂-kibocsátást. Tervei között szerepel a kerozin megadóztatása és a fosszilis fűtőanyagok, szén, olaj, gáz szubvencionálásának megszüntetése.

Elődje, Frans Timmermans lemondott, hogy indulhasson a hollandiai parlamenti választáson. (Bizottságon belüli feladatkörét megosztották.)

***Iliana Ivanova az Európai Bizottság
innovációs, kutatási, kulturális, oktatási és ifjúságpolitikai biztos-jelöltje***

Iliana Ivanova (Sz. Sztara Zagora, 1975. szeptember 14.) bolgár politikus.

1994-1998 bachelor fokozat nemzetközi gazdasági kapcsolatokról; 1998-1999 mesterfokozat nemzetközi gazdasági kapcsolatokról (*University of Economics, Varna, Bulgaria*).

2004 mesterfokozat globális menedzsmentből (*Thunderbird School of Global Management, Arizona State University*).

2013 – Az Európai Számvevőszék tagja.

- A Számvevőszék II. kamarájának dékánja (három mandátum, 2016 – 2022)
- A Számvevőszék minőségügyi ellenőrző bizottságának elnöke (2022. óta)
- A szakmai standardok bizottságának elnöke az *International Organisation of the Supreme Audit Institutions INTOSAI* keretében (2022. óta).

2009 – 2012 Az Európai Parlament tagja.

- A költségvetési ellenőrzési bizottság alelnöke.
- A pénzügyi, gazdasági és szociális válságkezelési speciális bizottság alelnöke.
- Az EU-Kína delegáció alelnöke.
- A belső piaci és fogyasztóvédelmi bizottság tagja.
- A gazdasági és pénzügyi bizottság póttagja.

2007 – 2009 Szófia városi tanács tagja.

2004 – 2006 Befektetési és üzleti elemző különböző amerikai pénzügyi és banki intézményeknél (*Total Systems Acquiring Solutions, Beal Bank, Countrywide Home Loans*).

1999 – 2002 A Bolgár Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium nemzetközi pénzügyi koordinátora.

Elődje, Mariya Gabriel, 2023. május óta Bulgária miniszterelnök-helyettese és külügyminisztere.

Maroš Šefčovič, az Európai Bizottság zöld ügyekért felelős alelnök-jelöltje

Maroš Šefčovič (Sz. Pozsony, 1966. július 24.) szlovák diplomata, politikus. Nős, három gyermeke van. Elérhetősége: cab-sefcovic-contact@ec.europa.eu

1984-1985: Pozsonyi Közgazdaságtudományi Egyetem. Diplomáciai tanulmányait 1990-ben végezte a moszkvai Nemzetközi Kapcsolatok Intézetében (wd) (MGIMO).

1990-ben szerzett jogi doktori címet, majd 1996–2000 között PhD-fokozatot a Comenius Egyetemen, kutatási területe az európai jog volt.

1990-ben Csehszlovákia külügyminisztériumában kezdett dolgozni a külügyminiszter-helyettes mellett. 1991-1992: konzul, majd III. osztályú titkár Csehszlovákia zimbabwei nagykövetségén; 1992-1995: az önálló Szlovákia kanadai nagykövetségének első beosztottja II. o. titkári rangban.

1995-ben tért vissza Szlovákiába, ahol három évig a szlovák külügyminisztérium EU és NATO Főosztályán dolgozott, többek között a főosztály helyettes vezetője is volt. 1998–1999-ben Szlovákia állandó EU-képviselétén teljesített külszolgálatot, a misszió helyettes vezetője is volt.

1999 és 2002 között Szlovákia izraeli nagykövete. 2002-es hazatérését követően két évig a szlovák külügyminisztérium általános igazgatója volt.

2004-ben lett Szlovákia állandó EU-képviselője, 2009. december 1-jétől az első Barroso-bizottságban az oktatási, ifjúsági és kulturális ügyekért felelős biztos, Ján Figel-t váltotta ezen a poszton. A második Barroso-bizottságban az adminisztratív és az intézményközi ügyeket felügyelő bizottsági elnökhelyettesi posztra jelölték.

2021 végén a Politico Europe (wd) Európa legbefolyásosabb embereinek éves rangsorában a „cselekvők” kategória 8. helyére tette. Az Európai Bizottságban töltött negyedik ciklusát az intézményközi kapcsolatokért és tervezésért felelős alelnökként kezdte, de Michel Barnier Brexit-főtárgyaló távozását követően az Egyesült Királysággal való kapcsolatok kialakításával is megbízták, amit elődjénél kompromisszumkészebb hangnemben kezdett meg. Emellett a Svájjal hét éve húzódó kereskedelmi vitákra is megoldást kellene találnia.

Elődje, Frans Timmermans lemondott, hogy indulhasson a hollandiai parlamenti választásokon. (Bizottságon belüli feladatkörét megosztották.)